

OTEVŘENÝ DOPIS VĚRY ČASLAVSKÉ KARLU SCHWARZENBERGOVI

ŠLECHTIC PARTYZÁNEM

Vážený pane ministře, milý Karle,

chtěla bych Ti říct něco, co jsem Ti ještě říct nestačila a činím tak formou otevřeného dopisu, protože si přeji, aby to lidé věděli. Aby věděli například, že když jsem prožívala své nejtěžší životní období, kdy jsem se kompletně uzavřela před světem, nestýkala se ani s přáteli a chtěla spíš už nežít, byl jsi tu Ty.

Chtěla bych Ti dnes poděkovat třeba za vánoční kapry, co mi od Tebe každý rok nějakou podivnou cestou přistávali na štědrovečerním stole. Byla jsem tehdy ve stavu, kdy jsem nic moc nevnímala, cítila jsem ale jejich poselství: někdo o mně ví, věří mi, stojí při mně. Ví, že kdybych měla sílu zvednout telefon, mluvil bys se mnou a pokusil by ses mi pomoci. Člověk za život mnoho takových lidí nepotká a věz, u mne se dají spočítat na prstech jedné ruky... Chci zkrátka, abys věděl, že si Tvého přátelství vážím již od dob, kdy jsem Tě potkávala na Hradě. Vždy jsem velmi obdivovala Tvé rozvážné jednání - celý Hrad v těch hektických dobách pobíhal a něco překotně řešil, Ty jsi nás však svým klidným hlasem vždycky přiměl zastavit se a myslet jiným směrem. Respektuji Tě od dob, kdy jsem viděla, jak s Václavem dáváš směr našim myšlenkám.

Je toho ještě mnohem víc, co bych Ti chtěla říct; třeba, že Ti moc děkuji za to, jak, aniž bys o tom kdekoliv mluvil, pomáháš lidem, kteří se dostali do nesnází. Že léta poskytuješ zásadní pomoc matkám s malými dětmi, které se dostaly na šikmou plochu a z různých důvodů se uchýlily k drogám. Že usiluješ, aby mládež, která se z téhož důvodu propadla na dno, dostala šanci vyléčit se a mohla začít žít zdravý život. Že občanské sdružení Sananim necháváš za symbolickou cenu užívat již od roku 1995 svou hospodářskou usedlost nedaleko Čimelic. Stejně tak ses angažoval v rekonstrukci dětského tábora občanského sdružení Romodrom v Ratajích u Sázavy, kde Tvoji zásluhou vyrůstají romské děti s vědomím, že nejsou vždy na okraji společnosti. A to se blíže nešířím o schwarzenberské rentě a švýcarské „penzi“, kterou jsi dlouhá léta vyplácel všem svým bývalým zaměstnancům. V padesátých a šedesátých letech to věru byla nějaká pomoc... Škoda, že to nemohou připomenout svým dětem a vnukům. Ví, také, že jsi nedopustil, aby Martin Jirous, jeden z největších českých básníků posledních let, živořil nedůstojně a vyřešil jsi jeho svízelnou situaci s bydlením.

Nechci používat příliš velká slova, ale všechno jsou to opravdu velmi šlechetné skutky a já Ti za ně dnes děkuji. Miluji Tě za to, že dáváš lidem nejen prostředky, ale hlavně naději zvednout se ze dna. Věř, je toho mnohem, mnohem víc, co jsem jako myška šedá „vyslídila“. Ví, že Tě překvapí a možná dokonce rozladí moje zvědavost, neboť ses nikdy svými soukromými šlechetnými skutky nechlubil - neděláš to totiž kvůli publicitě. Už tehdy v devadesátém roce na Hradě jsem Tě prokoukla, milý Karle. V mých očích jsi, promiň mi to, tak trochu exot: „šlechtic partyzánem“. Říká se, že každý dobrý skutek bývá po zásluze potrestán a já jsem toho důkazem. Prostě a jednoduše, jsem to na Tebe všechno „práskla“. Na svoji obhajobu chci říct, že jsem to udělala pro blaho své vlasti a jejích občanů. V Tvém případě totiž vím s určitostí, že o post prezidenta České republiky neusiluješ ve svém vlastním zájmu. Ví, že svou rodnou zemi, která Ti byla dlouhá léta odpírána, máš upřímně rád.

Naučila jsem se vážit si lidí, jejichž postoje jsou čitelné. Mění je, pokud je to potřeba, pouze na základě svého zdravého rozumu a přesvědčení. Neintrikují a nepletichaří. Vážím si osobností, u nichž se mohu podívat do jejich minulosti a být si jistá, že mne jejich jednání nezklame ani v budoucnosti. Důvěřuji pouze takovým lidem, kteří se do funkcí netlačí kvůli počtům či penězům, nýbrž proto, že je jim vlastní pocit zodpovědnosti. A Ty takový jsi. Ví, také, že s láskou a respektem budeš ctít odkaz Václava Havla. Jsem si naprosto jistá, že ve světě nás budeš reprezentovat s noblesou, jak jsi to činil doposud.

Řadě lidí je trnem v oku Tvé zdánlivé usínání v okamžicích, kdy se kolem Tebe řeční. Pozastavují se nad formou, uniká jim však podstata. I v tomhle jsi čitelný - když se mluví zpříma a k věci, nikdy nezavíráš oči. To děláš pouze a jen tehdy, když tvé okolí příliš dlouho pustě žvaní...

Přeji Ti co nejméně ospalých dní ve funkci prezidenta České republiky. Věz, že jsi k této roli předurčen svými předky - do vínku Ti totiž dali pomáhat lidem.

Bůh Ti žehnej, milý Karle.

Věra Čáslavská
Tvá, Věra Čáslavská